

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobkyně: T. R.**, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, poštovní schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 9. 5. 2003, č. j. OAM-2955/AŘ-2001, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2004, č. j. 9 Az 180/2003-14,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 9. 5. 2003 zamítl ministr vnitra rozklad žalobkyně a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2001, č. j. OAM-10823/VL-19-06-2001, jímž byl návrh žalobkyně na udělení azylu zamítnut jako zjevně nedůvodný podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobkyně napadla toto rozhodnutí včasnou žalobou u Městského soudu v Praze; ten žalobu zamítl svým rozsudkem ze dne 27. 5. 2004.

Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala v zákonné lhůtě proti rozsudku Městského soudu v Praze kasační stížnost, v níž namítla vady správního a soudního řízení i nesprávné posouzení právní otázky soudem a své námitky obsáhle zdůvodnila. Navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen a požádala o to, aby jí byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce z řad advokátů. Současně vznesla i žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti; Nejvyšší správní soud nicméně o této žádosti samostatně nerozhodoval, neboť vydal usnesení, jímž se řízení o kasační stížnosti končí, bezprostředně poté, co mu stěžovatelčina kasační stížnost byla předložena.

Přípisem ze dne 1. 9. 2004 Městský soud v Praze stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě deseti dnů vyplnila a zaslala soudu připojený formulář potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech, který je nutným podkladem pro rozhodnutí soudu o ustanovení zástupce. Výzva byla stěžovatelce doručena dne 20. 9. 2004; stěžovatelka na ni však nereagovala ani ve stanovené lhůtě, ani později. Jelikož tedy stěžovatelka nedoložila, že nemá dostatečné prostředky ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), Městský soud v Praze zamítl usnesením ze dne 1. 11. 2004 její návrh na ustanovení zástupce. Přípisem z téhož dne soud vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předložila plnou moc advokáta, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti. Poučil ji též o tom, že nevyhoví-li výzvě, Nejvyšší správní soud její kasační stížnost odmítne. Stěžovatelka převzala zásilku obsahující usnesení i přípis dne 18. 11. 2004; na žádnou z těchto písemností však nereagovala ani po uplynutí

stanovené lhůty, a Krajský soud v Brně tedy předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelka přes výzvu k doložení zastoupení advokátem nepředložila plnou moc udělenou advokátovi, a to ani ve lhůtě stanovené Městským soudem v Praze, ani později; sama přitom nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně stěžovatelčino vlastní vysokoškolské právnické vzdělání – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat.

Účastníku řízení, u něhož jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a u něž je to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce (§ 35 odst. 7 s. ř. s.); osvobozen od soudních poplatků přitom účastník může být jen tehdy, pokud doloží, že nemá dostatečné prostředky (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Pro posouzení toho, zda účastníku může být ustanoven zástupce, je ovšem takového dokladu třeba, i když je účastník od soudních poplatků osvobozen ze zákona, jak je tomu i ve stěžovatelčině případě [§ 11 odst. 2 písm. ch) zákona ČNR č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. Stěžovatelka sice požádala o ustanovení zástupce, avšak nedoložila soudem požadované skutečnosti, a neumožnila tak soudu zvážit, zda splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, resp. pro ustanovení zástupce.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem na základě ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle ustanovení § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 2. 2. 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu